

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

Joan Roig i Vidal

Resum: Estudi genealògic dels Constantí de Ulldecona des de la figura de Pere Constantí i Verge, notari i tauler de la Diputació del General al segle XVII, i de la seva condició com a barons de Purroi a partir del seu net, Pere Màrtir Constantí de Riba i de Faneca (1674-1737), fins a Maria Llüisa Dara i de Zamora, morta al 1888.

Paraules clau: barons de Purroi, Constantí, genealogia, llinatge, Ulldecona.

Resumen: Estudio genealógico de los Constantí de Ulldecona desde la figura de Pere Constantí i Verge, notario y “tauler” de la Diputación del General en el siglo XVII, y de su condición como barones de Purroi a partir de su nieto, Pere Màrtir Constantí de Riba i de Faneca (1674-1737), hasta Maria Llüisa Dara i de Zamora, fallecida en el 1888.

Palabras clave: barones de Purroi, Constantí, genealogía, linaje, Ulldecona.

Abstract: Genealogical study of the Constantí of Ulldecona from Pere Constantí i Verge’s figure, notary and “tauler” of the Deputation of the General in the 17th century, and their condition of barons of Purroi from his grandson, Pere Màrtir Constantí de Riba i de Faneca (1674-1737), up to Maria Llüisa Dara i de Zamora, died in 1888.

Key words: barons of Purroi, Constantí, genealogy, lineage, Ulldecona.

Résumé: Étude généalogique des Constantí de Ulldecona depuis la figure de Pere Constantí i Verge, notaire et “tauler” de la Députation du Général au XVIIe siècle, et de sa condition comme barons de Purroi à partir de son petit-fils, Pere Màrtir Constantí de Riba i de Faneca (1674-1737), jusqu’à Marie Llüisa Dara i de Zamora, décédée en 1888.

Mots clés: barons de Purroi, Constantí, généalogie, lignée, Ulldecona.

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

Al segle XVII, trobem domiciliada a Ulldecona la família de Pere Constantí i Verge, notari i tauler del General¹.

Pere estava casat en primeres núpcies amb Marianna Giner, i en segones amb Marianna Ortells. Del primer matrimoni li coneixem dues filles Clara i Elena; la primera o es va quedar fadrina o no va arribar a l'edat adulta, la segona, Elena, maridà amb el cavaller Lluís Sanchis d'Herèdia. Del segon matrimoni li coneixem dos fills: Martí i Marta, aquesta última casada amb Jaume Ribera, Ciutadà Honrat de Barcelona.

Aquí només tractarem els descendents de Martí puix que els de Marta ja els vam tractar en un article anterior dedicat als Ribera².

Martí Constantí i Ortells

Es va casar dues vegades, la primera amb Anna Forcadell, filla del Dr. en medicina Jaume Forcadell i de Vicenta Ramon, la segona amb Francesca de Faneca, filla de Francesc de Faneca, cavaller, de Benifallet³, i de Francesca Riba, de Corbera.

Sobre Martí Constantí hem trobat diversa documentació del segle XVII on s'autoanomena ciutadà d'Ulldecona⁴, aquesta nomenclatura creiem que la feia servir per donar entendre que formava part de la mà major de la vila, ja que Ulldecona en aquella època no era una vila reial, car estava sota el règim de l'Orde de Sant Joan, i per tant el comú no tenia la facultat de nomenar ciutadans honrats.

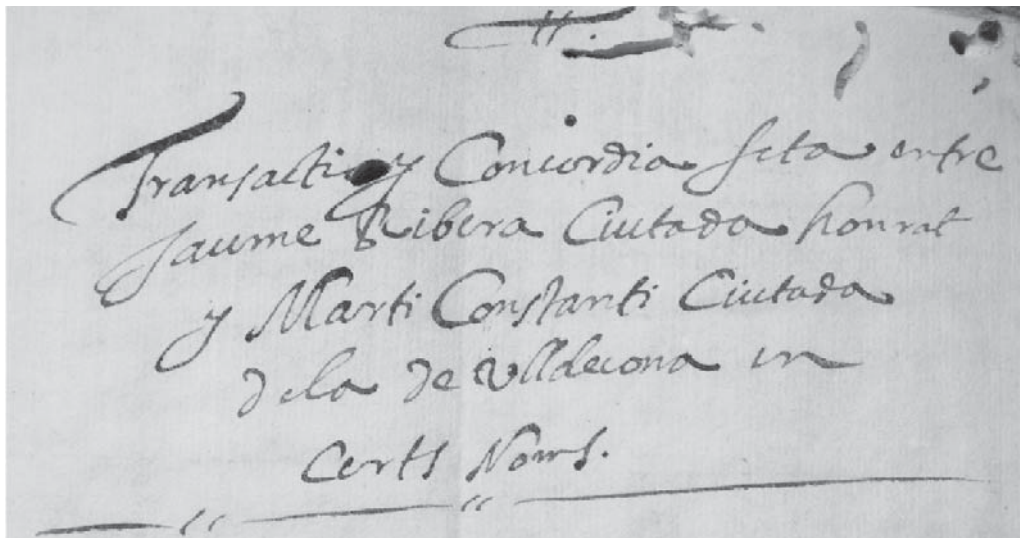

Fig. 1 Inici de la concòrdia de Jaume Ribera i Martí Constantí

1. Dietaris de la Generalitat (1997), volum IV, anys 1611-1623, p. 731.
2. J. ROIG VIDAL, "Els Ribera d'Ulldecona al segle XVIII", Paratge 14 (2002), p. 93.
3. Francesc Faneca va rebre el privilegi militar a l'època del comte-rei Felip III, ACA. Reg. 5510, f. 35.
4. AHT. Reg., 2024, f. 26v.

Dit això volem constatar que Martí Constantí era considerat ciutadà per tothom a la vila d'Ulldecona i com a tal era reputat i se'l tractava. Ni son cunyat Jaume Ribera que era ciutadà honorat de Barcelona li negava aquest tracte, tot i que van tenir una causa per l'herència de Marianna Ortells, mare i sogra respectivament.

Aquesta causa es va solucionar mitjançant un tractat i concòrdia davant del notari tortosí Salvador Bordes el 27 de juliol de 1651.

Segons se'ns explica en diversos apartats de les causes beneficials del benifet fundat per Mateu Ortells⁵, Martí Constantí havia estat paer de la vila abans que fos ocupada pels francesos al 1648, durant la guerra dels Segadors, per ser fidel al comte-rei Felip III, va haver d'exiliar-se, primer a Vinaròs, i acte seguit passà a residir a la vila de Benassal. L'any 1650, quan Ulldecona encara estava en poder dels francesos la seva mare va redactar el testament i va morir, però com tenia por que l'apotecari Pau Oriol comissari de "Marci" (sic)⁶ li confisqués els béns, tal i com ho feien a tots els exiliats, va nomenar hereva a sa filla Marta, germana de Martí, ja que si nomenava a Martí corria el perill de la confiscació. Aleshores Marianna Ortells davant de Mn. Gabriel Macip, Joan Mariner i altres persones de la vila va manifestar de paraula que considerava hereu a Martí, i que Marta només li guardaria la herència mentre durés l'ocupació francesa, sota pacte de retornar-li quan acabés la guerra, però en acabar la guerra el seu cunyat Jaume Ribera, no li volia donar part de l'herència perquè argüia que mentre Martí i la seva muller Anna Forcadell vivien folgadamente a Benassal, la resta de la família passava moltes dificultats i privacions a Ulldecona, sota el domini francès.

No seria d'estranyar, per tant, que una vegada acabada la guerra i per la seva fidelitat al comte-rei Felip III, quan va tornar a Ulldecona, se'l considerés ciutadà.

Continuant amb aquestes causes beneficials esmentades hem trobat que Martí Constantí, junt amb la seva primera muller, Anna Forcadell, va ser qui manà construir l'ermita de Loreto⁷ que hi ha als afores d'Ulldecona, on hi ha l'escut dels Constantí.

Del primer matrimoni de Martí no tenim constància de cap fill, del segon matrimoni coneixem dos fills: Maria i Pere Màrtir.

Martí Constantí va redactar el seu testament el 18 d'abril de 1676, davant del notari Joan Baptista Mont-ros⁸.

Els fills de Martí Constantí i Ortells

Maria Constantí i Faneca

Es va casar amb Macià Cardona, ciutadà, domiciliat a Peníscola, fill del doctor en drets Alexandre i Vicenta Vidal. Li coneixem 4 fills: Andreu, Alexandre, Josep i Vicenta. Els dos primers domiciliats a Ulldecona, Josep i Vicenta a Peníscola.

5. ADT. Benifets d'Ulldecona, benifets de Mateu Ortells, C. Beneficials, 7P.

6. Hem comprès que es refereixen al governador de Tortosa, Jean-Garpard-Ferdinand Marchin. E. QUEROL COLL, J.-H. MUÑOZ SEBASTIÀ, La Guerra del Segadors a Tortosa (1640-1651), Tortosa, Cosetània Edicions, 2004.

7. Popularment coneguda per "Lorito".

8. ADT. Benifets d'Ulldecona, C. Beneficials, Mateu Ortells, 7P.

Fig. 2 Ermita de Loreto a les afores d'Ulldecona

Pere Màrtir Constantí de Riba i de Faneca

Fou batejat a la parròquia de Sant Lluç el 15 d'abril de 1674, li foren padrins Baltasar de Sans, de Tortosa, i la seva àvia Francesca Riba.

En l'encapçalament d'aquest personatge hem posat el nom tal i com ell es definia, això fa pensar que el cognom de Riba, el portava vinculat al de Faneca, ja que sa mare era Faneca i Riba, però pel vincle esmentat, el Riba va passar davant del de Faneca. En canvi sa filla Maria va deixar d'utilitzar "de Riba i de Faneca", i només va fer servir Constantí.

Els Constantí tenien la casa pairal i solar al carrer Major d'Ulldecona, entre la Plaça i el carrer de l'Embut, exactament les dues cases que ara ocupen un supermercat –edifici propietat de la família Làzaro Bonet-, i la botiga d'electrodomèstics –edifici propietat de Maria Làzaro i Bonet-, que llavors estava situada entre la casa de l'antic ajuntament i la casa de Mn. Pere Nadal, - actual casa de Maria Peris. Casa que havien heretat dels seus avantpassats els Ortells.

Pere Màrtir va establir capítols matrimonials davant el notari Josep Polo, de Cinctorres, el 24 d'octubre de 1700, amb Maria-Francesca d'Arnes, filla dels nobles Francesc i Teresa Molina domiciliats al Portell de Morella. La núvia li va aportar un dot de 2.500 lliures, al qual ell va correspondre amb un escreix de 1.250 lliures. Es va casar al Portell el 2 de novembre de 1700, i va renovar el casament a Ulldecona el dia 7 de febrer de 1701⁹. La seva muller va morir jove, el dia 8 de febrer de 1713¹⁰, als trenta-un anys¹¹. Havia atorgat testament el 6 del mateix mes i any davant del notari Damas Mont-ros, –segons la referència que en fa sa filla Maria en el seu propi testament-.

D'aquest matrimoni coneixem quatre fills: Josepa-Maria, Pere, Maria-Teresa i Maria.

Pere Màrtir Constantí de Faneca, consta com a doctorat en lleis per la Universitat de Gandia el 2 de novembre de 1693¹².

A la Guerra de Successió va ser partidari del rei Felip V, és per això que Carles III l'Arxiduc li va practicar el real segrest dels seus béns el 12 de juny de 1708¹³. Aquest embargament no es devia fer mai efectiu, només devia ser preventiu, ja que, per aquelles dates, Ulldecona ja estava en mans dels felipistes, la qual cosa fa pensar que era més bé per si mai tornaven els austracistes.

L'any 1726 era l'arrendador del delme del Bisbat de Tortosa a la zona dels Ports Morella i la Tinença de Benifassà, el va arrendar per tres anys per la quantitat de 2.300 lliures cada any, dividit en quatre pagues l'any de 575 lliures de moneda d'or o plata castellana¹⁴. El notari Josep Polo, de Cinctorres, era el seu administrador a les terres dels Ports¹⁵, així com a les terres de la Castellania¹⁶ ho era Mn. Francesc Mont-ros i Morera, rector de Gandesa, i un altre destacat felipista a qui també els austracistes li van confiscar els béns.

Pere Màrtir Constantí, amb altres nobles de la vila¹⁷, va cedir una casa al costat del portal de València per fundar el convent de Santa Magdalena de les Monges Agustines d'Ulldecona; aquesta casa havia estat propietat del noble Gaspar Miró i Colàs¹⁸, del Forcall, que, juntament amb uns censals que les universitats de la vila d'Ulldecona i la vila d'Amposta corresponien a l'esmentat Miró per un valor de dues mil lliures, va ser la base de la constitució del convent. Barata fer una missa cantada cada dilluns de cada mes per l'ànima de Gaspar Miró.

Va ser en aquest convent on va professar la seua filla sor Maria-Teresa i la seua cunyada sor Antònia d'Arnes, aquesta última una de les quatre primeres monges del convent¹⁹.

Posseïa el patronatge de la capella de Loreto, que hi ha als afores d'Ulldecona, on encara ara, a la part de dalt de la finestra del porxo, es pot veure l'escut. Segons el seu testament els seus hereus han de portar l'escut d'armes de la seua casa. Com que només el va sobreviure descendència femenina, i la seua hereva

9. APU. Matrimonis, 1, s/f.

10. Ibid., Òbits, 2, s/f.

11. AHN. Inquisición, 1334, Exp. 3, f. 118v. Partida de bateig de Maria-Francesca.

12. V. GRAULLERA SANS, *Juristas Valencianos del siglo XVII*, València, Biblioteca Valenciana, Conselleria de Cultura i Educació, 2003, p. 394.

13. ACA. Reg. 2825, i Pere Voltes Bou. *Materiales para el análisis socioeconómico de la Cataluña del primer cuarto de siglo XVIII. Separata de Cuadernos de historia económica de Cataluña. Segundo trimestre del curso 1969-1970*. Pág. 335. Publicación interna de la Cátedra de Historia Económica de la Facultad de Ciencias Políticas y Comerciales de la Universidad, y del Instituto Municipal de Historia de Barcelona.

14. AHT. Reg., 2291, s/f.

15. Ibid.

16. *Quan diem la Castellania ens referim a les terres de la Castellania d'Amposta, poc més o menys l'actual comarca de la Terra Alta.*

17. D. Pere Màrtir Constantí juntament amb D. Pasqual Antolí, D. Joan Baptista Ribera fan poders a D. Francesc de Giner i Martorell.

18. El seu pare obtingué el títol de cavaller i militar en l'època del comte-rei Felip III (ACA. Reial Cambra d'Aragó, Reg. 157, f. 84 i 157, f. 131).

19. AHT. Reg. 2217, f. 128.

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

es va casar amb el Baró de Purroi, no és d'estranyar que hom cregués que l'escut de Loreto era dels Purroi, quan en realitat era dels Constantí.

Sobre la seva pertinença a la classe noble Armand de Fluvià, en principi, té els seus dubtes i diu que:

“La prova de noblesa dels Constantí és la clàssica Informació de Testimonis del regne de Castella-Lleó, on la manera més habitual de declarar la noblesa d'una família era obtenir una certificació d'hidalguia expedida per alguna de les Reales Chancillerias. A Catalunya només hi havia, abans del 1831, una manera d'accedir un plebeu a la noblesa en sentit genèric: mitjançant un reial privilegi d'ennobliment (Generós, Burgès Honrat, Ciutadà Honrat, Cavaller i Noble). Per tant, per a mi els Constantí no són nobles. Ara bé, com que el 1718, Catalunya fou annexionada a Castella i vam passar a regir-nos per les lleis de Castella. A partir del segle XVIII trobem varies famílies de pagesos o de mercaders que aconseguixen aquella hidalguia a base d'aquestes informacions de testimonis o ad perpetuum rei memoria i, per això, per exemple, els Llorens, pagesos de Talarn aconseguiren entrar a l'orde de Santiago.

Els Constantí foren una família rica d'Ulldecona, de mercaders i notaris, però res més, encara que adoptessin un escut d'armes.”

Nosaltres el que sabem és que sa filla Maria de Constantí va presentar una sumària a l'ajuntament d'Ulldecona l'any 1775, de la qual es desprèn que tenia el patronatge de l'ermita de Loreto, a la façana d'aquesta ermita estan gravades les seves armes.

“Primeramente sean preguntados si conocieron al Dr. Dn. Pedro de Constantí, padre de esta parte, y si saben, q.e el referido Constantí fue reputado, y tenido por Persona Generosa de Sangre, ó Hidalgo de Iltre, y antigua familia, de conformidad, q.e el mismo Constantí tuvo el dro de Patronato en la Hermita llamada de Nra Sra del Loreto, sita extramuros de esta villa de Ulldecona, y que en la fachada de dha Hermita se hallan gravadas las Armas del citado Constantí, las mismas q.e se contienen en la Rl. Executoria, y se distinguen con estas calidades: un Escudo el campo azul, y en él una cruz roja, perfilada de oro, y por detras un Labaro de Oro q.e es à modo de Aspas con tres letras azules q.e son A.C.O.; la C en medio de los brazos de la Cruz, y la A, y O, en el Labaro; y del brazo inferior de la Cruz pende un escudo pequeño con un hombre à cavallo con Lanza en mano, y por remate una cruz de Oro llana: y ser pub.co, y noto”²⁰.

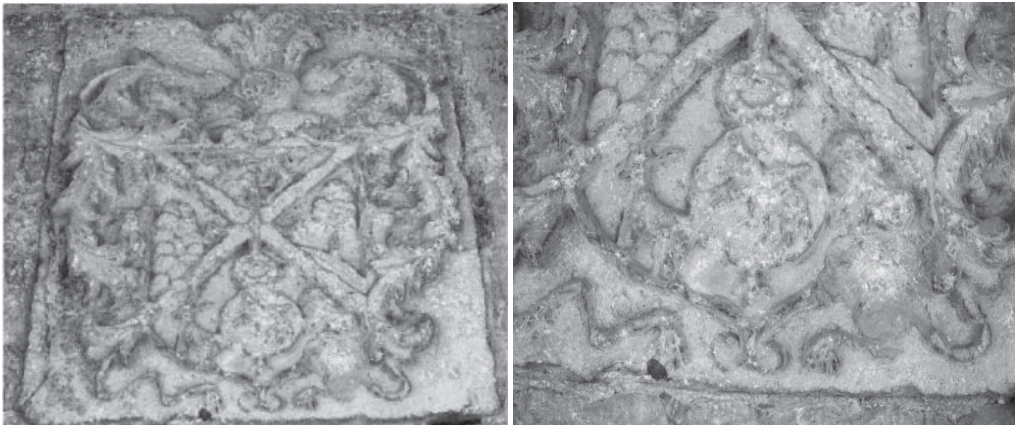

Fig. 3 i 4 Armes dels Constantí a l'ermita de Loreto a Ulldecona²¹

El dubte expressat anteriorment sobre la seua pertinença a la noblesa ja estava en la seua època, per això Pere Màrtir Constantí va entaular un plet per demostrar el seu llinatge. Aquest plet es va presentar el 17 de gener de 1731.

Al·legava que era descendent de Joan Gostantí, de la vila d'Aitona (Lleida) que es va domiciliar a Ulldecona, el qual a la vegada era descendent de Domènec Gostantí que havia rebut el títol de cavaller atorgat per l'emperador Carles I a les corts de Monsó a 18 de juliol de 1528.

Volia demostrar que Gostantí i Constantí són la mateixa veu, la segona evolucionada de la primera²².

Donava a entendre que si la germana del seu pare, Elena Constantí, es va casar amb Lluís Sanchis d'Herèdia²³, d'una família de cavallers d'immemorial, volia dir que la família Constantí també era d'aquesta naturalesa. També deia que el seu pare Martí maridà amb Francesca de Faneca, filla de Francesc de Faneca, Oïdor i Militar de la Diputació del General, que Martí sempre va tenir un cavall, usant pistoles a les fundes de la sella, que de no ser militar no les hagués pogut portar.

Raonava que sa germana Maria es va casar amb un cavaller de Peníscola, el fill de la qual, Andreu, havia estat nomenat cavaller d'una orde militar (no especifica quina).

Ell mateix es va casar amb una noble, filla dels nobles "Arnes" del Portell de Morella, i dels "Molina" de Fortanete (Aragó). També que gaudia del tracte i exempcions que gaudeixen el cavaller a Catalunya segons el certificat fet per l'ajuntament d'Ulldecona a 20 de setembre de 1726²⁴.

En la seua contra el fiscal objectà que en els llibres de peites de la vila, que des de 1601 recull també el llistat dels militars, no hi consta cap Constantí com a militar fins a ell mateix que hi és a partir de 1704. Com a resposta Pere Màrtir adverteix que aquests llibres no estan enquadernats i que hi falten pàgines.

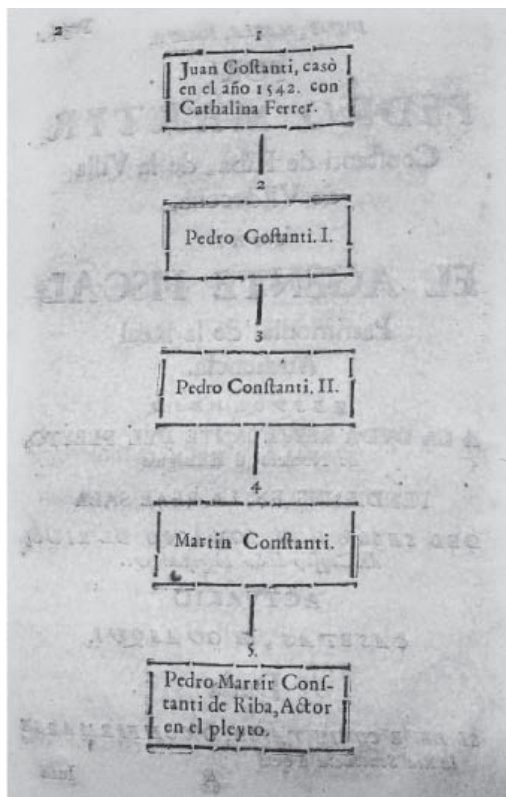

Fig. 5 Arbre genealògic presentat per Pere Màrtir Constantí en el plet

20. AHMU. Capsa 23. Facilitat per Ferran Grau i Verge.

21. Hem notat que aquest escut petit o medalla, té una certa similitud amb l'escut que utilitza la vila de Constantí.

22. Cosa que nosaltres hem pogut constatar en documents antic d'Ulldecona, on la mateixa persona figura indistintament de les dues maneres.

23. Nosaltres podem corroborar que és veritat perquè així consta a l'APU. Llibre vell de matrimonis.

24. Biblioteca Centre Borja (Sant Cugat del Vallès), Noblesa, E23-III-3²⁷

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

No hem pogut comprovar com es va resoldre aquest plet. Allò que podem afirmar és que l'any 1724 l'estament militar i l'ajuntament de la vila establiren un conveni per recaptar peites, allí ja hi consta com a militar. Aquest estament estava compost aleshores pels magnífics: Don Pere Constantí, Don Pasqual Antolí²⁵, Dr. Francesc Giner²⁶, Josep Ferran²⁷ y Dr. Joan Baptista Ribera²⁸.

Per tant, a pesar dels nostres dubtes hem convingut amb Armand de Fluvià, que devia gaudir d'alguna concessió, ja que els altres membres de la noblesa, d'indubtable pertinença a aquesta classe, perquè n'hem comprovat els nomenaments, no l'haguessin admès com a un dels seus membres. El mateix fill de Francesc de Giner i Martorell, Joan Baptista, va declarar a favor de la sumària de 1775 com a testimoni, dient que els Constantí eren coneguts com a generosos des de temps immemorial.

Hem transcrit la primera part del document de conveni entre l'ajuntament i els nobles locals sobre les peites on se li dóna el tractament de "Don":

"Die tercio mensis aprilis anno à Natt. Dni. Mill^{mo} Septing^{mo} Vig^{mo} Quarto.

*Los Mag.^s. Mauricio Domench, Not. Joseph Verdiell, Joseph Ferrer, Joseph Querol, Lluch Villalbí y Joseph Poy Reg.^s en lo any corrent de la pnt. Vila de Ulldecona, Principat de Cathalunya y Bisbat de Tortosa ab assitensia del Mag.^{ch}. Joseph de Ferran Balle Ordinari de d^a. Vila Representant la Universitat y Comu de la mateixa en atensio que la Vila ha extinguit y llevat lo Redelme q. la Vila tenia imposat de tots los fruits i carns en la pnt. Vila y termes: Pertant los dits Mag.^{chs}. S^{rs}. Balle, y Reg.^s. de part una, y los Nobles y Mag.^s. D^{ns}. Pere Constantí, Dⁿ. Pasqual Antolí, Dⁿ. Francisco Giner, Joseph Ferran y lo Dⁿ. Joan Batiste Ribera, Militars vebins de la pnt. V^a. de part altra concorden que perquant los bens de d^a. Militars estan hipotecats als mals de la Universitat y per so paguen lo dit Redelme, que sempre y quant la pnt. Vila vulla llansar una Seda pera quitar Censals de d^a. Vila que ells d^a. Militars y sos Succesors Contribuiran en aquella assitint a la tacha ells ò algun de ells sempre que no hi haja Militar en lo Ajuntament..."*²⁹

Si analitzem el document veurem que Francesc de Giner i Martorell, tot i ser cavaller, porta el tractament de doctor, que ho era en drets, al igual que Joan Baptista Ribera, ciutadà honrat de Barcelona, i en canvi Josep de Ferran, cavaller, porta el de Magnífic en la funció de Batlle, en canvi ell mateix o son fill no porten cap tractament dintre l'enumeració dels militars locals.

També ens consta que l'any 1725 va ser qui va rebre a Josep Maurin, representant del comanador Manuel de Sada i Antillón, per la possessió de la comanda d'Ulldecona, per defunció de l'anterior comanador Simón de Carros. En el document de presa de possessió li posa el noble Don Pere Màrtir Constantí³⁰.

25. Fill de Francesc Antolí i d'Herèdia i de d'Anna-Maria de Ferran i d'Herèdia, natural d'Herbers, avantpassat del Marquès de Villoreas.

26. El seu avi obtingué el títol de cavaller i militar l'any 1645, durant el regnat del comte-rei Felip III (ACA. Reial Cambra d'Aragó, Reg. 62, f. 157 i 182).

27. Descendent de Francesc de Ferran que obtingué el títol de cavaller i militar durant el regnat del comte-rei Felip III (ACA. Reial Cambra d'Aragó, Reg. 154, f. 123v. i Reg. 162, f. 95v.).

28. El seu avi obtingué el títol de Ciutadà Honrat de Barcelona durant el regnat del comte-rei Felip III (ACA. Reial Cambra d'Aragó, Reg. 46, f. 47).

29. AHT. Reg. 2217, f. 185.

30. Ibid., 2217, f. 289v.

Nosaltres només podem assegurar que els ulldeconencs de l'època a son pare el consideraven ciutadà de la vila, que per part de mare era nét de cavaller, i que estava casat amb una dona que pervenia de cavallers per part de pare i mare.

Pere Màrtir a principis de segle ja havia tingut un altre plet contra els cavallers “de Giner i Martorell” i els “de Ferran”, pel domini del molí fariner de l'Arbolí, aquest plet els el va guanyar. És per això que creiem que devia estar enemistat amb les dues famílies, ho creiem així perquè no hi ha cap casament entre les dues primeres nissagues i els Constantí, ni tampoc són padrins en els batejos, cosa que si que passa entre les altres dues, les quals per política de casaments, al final de segle es fusionen formant una sola branca, els “de Ferran i de Giner”.

Va fer testament clos, a la seua casa pairal d'Ulldecona el dia 2 d'abril de 1732 davant del notari Josep Polo, de Cincorres, el qual es va fer públic el dia 13 de gener de 1737, a instàncies de la seua filla i hereva universal Maria, esposa d'Isidoro de Molina, Baró de Purroi, natural de Saragossa. També va establir un vincle, pel qual després de sa filla Maria, havia d'anar al fill mascle més gran, però per falta de fill mascle havia d'anar a la filla més gran, i d'aquesta al fill o filla més gran, i així successivament. Va deixar usufructuària de les heretats que posseïa a Benifalset a sor Maria-Teresa de Constantí, però en faltar havien de passar a l'hereva. Del dot que va aportar la seua dona al matrimoni, 1.000 lliures les hi va deixar als seus sogres, perquè aquests li donessin a sa cunyada Josepa d'Arnes, fadrina, la qual vivia amb ells a Ulldecona, perquè en faltar, les transmetés a Maria. A Josepa d'Arnes li deixà estatge de casa, a més de vuit càntirs d'oli a l'any en agraïment per haver educat a sa filla. Va demanar ser enterrat a la sepultura que la seua família tenia a la Capella de Sant Pere Màrtir, a l'església del Roser del Convent de Dominics.³¹

Els béns que posseïa Pere Màrtir surten a l'inventari que va fer l'hereva el dia 14 de gener de 1737, amb el beneplàcit del seu marit Isidoro. Són els que segueixen.

A Ulldecona:

La casa i solar al carrer Major.

Un paller al carrer de l'Embut.

Un pati al carrer de l'Embut.

Un celler al baixos de casa la viuda de Miquel Antolí, al carrer de la Placeta.

Una casa al carrer Major, al costat de la capella de Sant Pasqual.

Un molí d'oli i enginy, prop de la muralla de la vila a les eres dels pobres.

Un corral a la mateixa partida de les eres.

Una heretat de terra d'horta a la partida de les Fanecades, de 4 jornals, veí de son nebot Andreu Cardona.

Un tros de mig jornal d'horta al camí d'Alcanar.

Una vinya i terra inculca, a la partida de l'Albelló i lligallo de Sant Jaume.

Una sort d'horta a la partida de la Torta entre les dues sèquies.

Una sort d'horta de 2 jornals també a la mateixa partida.

Una heretat de terra inculca o cultivàs, des de la sèquia de la Torta fins al Puig.

Un morerer d'horta de 4 jornals a la partida del Riu, tocant al Molí de l'Olivar.

Un hort, anomenat de Traspanades, al camí de Traiguera.

31. AHMU., Capsa 78..

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

Un altre hort a la mateixa partida anomenat la Sorteta.

Un hort a la Capella de Loreto, a la mateixa capella amb el pòrtic i tot contigu, que afronta amb les dues carreteres, la de Traiguera i la de Vinaròs, i amb Josep Nadal de Josep, mitjançant el reguer.

Un hort a la partida del Peiró Nou i Sepulcre.

Una sorteta a la mateixa partida.

Un hort al camí que va al Sepulcre.

Un hort anomenat el Verger al camí de Morella.

Una sort d'horta de 4 jornals al Portal de Tortosa.

Un olivar i garrofers de 30 jornals al camí de Godall, dalt de la sèquia fins la serra.

Un olivar a la partida de Montsià, al racó de les Alones.

La vinya anomenada la Llacuna, amb el seu olivar i terra inculta que va de la serra de l'ermita, travessa la sèquia fins més avall de la carretera de Tortosa.

El molí fariner de l'Olivar amb totes les seves terres.

El molí fariner de l'Arbolí amb totes les seves terres.

Diversos censals que correspon l'Ajuntament de la vila per un capital de 1.950 lliures a un rèdit de un sou per lliura, i paguen dotze per meitat, que importa 48 lliures, 15 sous.

Un censal de capital 200 lliures, de rèdit 200 sous que la vila corresponia a Onofre Picó, i que per compra, ara és d'aquesta herència.

Un altre capital de 500 lliures, que li correspon la vila, a favor de Pere de Constantí, avi de Pere Màrtir de Constantí, de rèdit 500 sous.

Un altre de capital 100 lliures, a favor de l'avi Pere de Constantí, per la meitat del censal de 200 lliures que la vila corresponia a Anna-Maria Forcadell, de rèdit 100 sous.

Un altre censal de capital 50 lliures, meitat de les 100 lliures que la vila corresponia a Isabel Ortells, de les quals 50 pertanyien a Martí de Constantí, pare de Pere Màrtir, de rèdit 50 sous.

Un altre censal de capital 900 lliures, que la vila corresponia a favor de Pere de Constantí, avi de Pere Màrtir, de rèdit 900 sous.

Un altre de 200 lliures, de rèdit 200 sous.

Un censal redimible de capital 50 lliures, de rèdit 50 sous que correspon Andreu Domènech d'Ulldecona.

Un censal redimible de 10 lliures, de rèdit 10 sous que Francesca Faneca, mare de Pere Màrtir de Constantí, atorgà a Josep Canalda, llaurador d'Ulldecona.

Un censal redimible de capital 13 lliures, de rèdit 13 sous que Francesca Faneca féu a Antoni Domènech, llaurador d'Ulldecona.

Un censal de capital 12 lliures, de rèdit 12 sous, atorgat per Francesca Faneca a Josep Pitarch i Andreu Estrada.

Els dos molins fariners, tant el de l'Arbolí com els de l'Olivar, estaven a principis de segle sota el domini de la Comanda d'Ulldecona, cosa que potser amb tota picardia no s'anomena a l'inventari, en una clara intenció de desvincular-se'n.

A Benifallet:

Una casa al carrer Major

Un hort de mig jornal amb sènia davant de la referida casa.

Un molí d'oli amb terra d'oliveres.

Una heretat d'oliveres anomenada la Font Gran

Una heretat anomenada Cardó, al terme del Convent dels religiosos de Cardó.

Una heretat a Costumà anomenada d'en bodes de Jaume.

Una heretat anomenada la pèl Rasa, confronta amb els religiosos de Cardó.

A Corbera:

Una casa al carrer de Miravet a la plaça de l'església.

Un corral derruït a la part de fora del Portal de Miravet

Un freginal al molí de Gandesa, al camí de Gandesa.

Una heretat a la casa cremada al camí de Móra.

Un freginal entre al carretera de Móra i la d'Ascó, prop del calvari vell.

Una heretat a la font de la Baralluga.

Un molí fariner dintre d'aquesta herència.

Una heretat a la partida del molí esmentat.

Una heretat a la mateixa partida davant la sèquia que va al molí d'en Ferriol, plantada de vinya i moreres.

Una altra heretat a la mateixa partida del molí i que afronta per la part de baix amb la sèquia que dona la volta al barranc de la Bermenosa.

Els fills de Maria Constantí i Faneca

Andreu Cardona i Constantí

Possiblement va nèixer a Peníscola, però segurament per la defunció dels seus pares i la bona relació que devia tenir amb el seu oncle Pere Màrtir, devia pujar de petit a Ulldecona on s'hi va casar. Va fer un bon casament ja que maridà el 25 de març de 1722 amb una pubilla hisendada, Paula Picó i de Ferran, filla de Crisant Picó i Josepa de Ferran³². Segons el plet de noblesa de son oncle Pere Màrtir Constantí, havia obtingut el títol de cavaller³³.

Andreu fou enterrat a Ulldecona el 15 de maig de 1772³⁴, i Paula el 18 de desembre de 1773. No els coneixem descendència.

Alexandre Cardona i Constantí

Igual que els seus germans també devia nèixer a Peníscola, però residia a la nostra vila ja que va ser clergue a la parròquia d'Ulldecona. Va atorgar testament el 8 de setembre de 1766, a casa sa cunyada, a qui fa usufructuària dels seus béns, en cas que el marit, germà i hereu d'ell, Andreu Cardona, morís abans que ella.

Fou enterrat els dia 24 de setembre de 1766³⁵.

Josep Cardona i Constantí

Estava domiciliat a la ciutat de Peníscola, va ser un dels marmessors del testament de son oncle Pere Màrtir de Constantí. També trobem un Josep Cardona³⁶ com apoderat d'Ignasi de Sales i Ballester, corregidor interí de Peníscola, a l'hora de redactar els capítols matrimonials entre l'esmentat Ignasi, vidu de Teresa Fuster, i Gertrudis Borràs i Sans de Benicarló³⁷.

32. APU. Fitxa extreta per Antoni Raga i Canalda.

33. Biblioteca Centre Borja (Sant Cugat del Vallès), Noblesa, E23-III-327, p. 22.

34. Ibid., Òbits, 3, f. 218.

35. Ibid., f. 165v.

36. Aquest Josep Cardona no sabem si és el fill de Maria Constantí o el marit de Vicenta Cardona i Constantí.

37. AHT. Reg., 2291, s/f.

Vicenta Cardona i Constantí

Residia a Peníscola, on va establir capítols matrimonials, davant del notari Gabriel Llaudís, l'1 de març de 1716 amb Josep Cardona Marimon i de Sans, regidor perpetu de Peníscola, fill de Bertomeu Cardona i Sans, i de Francesca Marimon³⁸. Va aportar al matrimoni un dot de 2.000 lliures, a les quals el seu marit li va correspondre amb un escreix de 1.000 lliures.

Els fills de Pere Màrtir Constantí

Josepa-Maria Constantí i d'Arnes

Tot el que sabem és que va morir menor el 5 de gener de 1707³⁹.

Maria Constantí i d'Arnes

Per falta d'hereus mascles, dels seus pares, es va convertir en l'hereva universal i cap de la família Constantí a la nostra vila. Va fer capítols a la seua casa d'Ulldecona el dia 1 d'abril de 1731, davant del notari Josep Polo, de Cincorres⁴⁰, i es va casar a la parròquia de Sant Lluç, el dia 8 del mateix mes i any, amb Isidoro de Molina i Ribas, Baró de Purroy, fill de Juan-Antonio de Molina Grosso de La Rovere, i Maria-Teresa Ribas, domiciliats a Saragossa.⁴¹

Isidoro i Maria eren cosins primers, ja que ell era nét de Lupercio-Antonio de Molina, i ella néta de Teresa de Molina, germans⁴², i germans tots dos de Mn. Miquel-Jeroni de Molina, bisbe de Lleida al 1681, i que abans ho havia estat de Malta⁴³.

La núvia va aportar al matrimoni 1.875 lliures corresponents a la meitat del dot i escreix que havia heretat de sa mare, més l'herència de son pare. El nuvi va correspondre al dot amb un escreix de 3.000 lliures.

D'aquest matrimoni li coneixem vuit fills: Antònia, Francesca, Gertrudis, Josepa, Agnès, Maria, Francesc i Maria-Magdalena.

Va envellir molt per l'època, ja que, si li suposem 20 anys quan es va casar al 1731 fins al 1796 que va morir, hauria arribat als 85 anys, a més va sobreviure al seu marit en 48 anys, i a les seves dues filles casades.

Havia atorgat testament clos, el dia 7 de juliol de 1792, lliurat al notari Josep Serrano de Aparicio. Morí el 24 de febrer de 1796⁴⁴, data en què es va publicar la part que feia referència al protocol de l'enterrament. Va rebre sepultura a la capella familiar de Sant Pere Màrtir que hi havia a l'església del Roser del Convent

38. ADT. Benifets de Peníscola, C. Beneficials, 13P.

39. APU. Òbits, 2, s/f.

40. AHMU. Capsa 78. Facilitat per Ferran Grau i Verge.

41. APU. Fitxa extreta per Antoni Raga i Canalda.

42. AHN. Inquisición, 1334, Exp. 3, f. 118v.

43. R. DE FANTONI Y BENEDÍ, Caballeros Infanzones del Reino de Aragón, Sevilla, Fabiola de Publicaciones Hispalenses, 2004, p. 155.

44. APU. Òbits, 4, f. 198.

de Dominics, vestida amb l'hàbit de la Mare de Déu dels Dolors. Dos dies més tard es publicà la resta del document, on s'hi explica que el seu marit Isidoro, havia fet testament a Saragossa el dia 11 de març de 1748, davant del notari José Andrés, on l'havia fet hereva universal, per la qual cosa va exercir com a baronessa consort tota la vida, tal i com consta en tota la documentació on ella intervingué. També era usufructuària de les 2.900 lliures 8 sous i 6 diners de moneda d'ardit, que l'any 1754 Bernat de Padellàs, de Barcelona devia a son cunyat Francisco de Molina, qui havia residit en aquella ciutat.

Heretà de sa tia Josepa d'Arnes, totes les possessions del Portell de Morella, i una finca molt gran al terme de Traiguera, davant dels Hostalets de Catalunya, l'actual raval de Sant Joan del Pas. Aquesta heretat la va vendre al 1778 a Jordi Moore, comerciant de Benicarló, per 333 lliures 3 sous i 8 diners⁴⁵.

Maria Constantí va fer hereva universal de tots els seus béns a sa filla Maria de Molina i Constantí, la fadrina amb qui havia conviscut tota la vida. Atès que son cunyat Lupercio de Molina, així com sa difunta filla Antònia de Molina, casada amb Nicolás de Zamora, tots resident a Saragossa, havien gastat part de l'herència del seu marit, sense respectar els seus drets i usdefruit. Als hereus de la sobre dita Antònia, només els va deixar tot allò que pertocava per fur d'Aragó. Als hereus de sa filla Josepa de Molina els va deixar per legítima paternal i maternal, la quarta part de tot el que posseïa.

L'octubre de 1796, sa néta, Maria-Lluïsa Zamora i de Molina, amb consentiment del seu marit José Dara, va donar poders a Isidre Soler i Solanes, per revisar els molins fariners de l'Olivar i de l'Arbolí, i un d'oliver a la vila, per tal de reparar-los, fent prevaler el vincle establert pel seu besavi, ja que ella era la filla gran de la més gran dels de Molina, argumentant que li corresponia per mort de la seua àvia⁴⁶.

Fent ús d'aquest vincle creat per Pere Màrtir Constantí, "Dn. José Dara la Cabra, y Sans de Cortés, y Da. María Luisa Zamora, Barones de Purroy, y señores de Fasmoz y Lamotilla consortes, vecinos de la Ciudad de Zaragoza, en el Reyno de Aragon" van donar poders per prendre possessió, dels béns d'Ulldecona, al Sr. Dn. Joan-Josep de Suelves, i Montserrat, Marquès de Tamarit, resident a la ciutat de Tortosa, i en substitució d'aquest al notari Càndid Olesa, de la mateixa ciutat⁴⁷. Contra la possessió de la casa pairal del carrer Major, Rafael Ferrer, llaurador, de la vila de Ràfels, com a principal de Maria de Molina i Constantí, va presentar protesta, però aquesta protesta no devia servir de gaire, ja que, com direm més endavant, la seva principal va morir poc temps després.

Maria-Teresa Constantí i d'Arnes

Va fer renúncia dels seus béns, per entrar en religió, el dia 18 de febrer de 1724, al recent fundat convent de Santa Maria Magdalena de l'Ordre Sant Agustí d'Ulldecona, per aquesta raó va fer testament, fent hereu universal a son pare⁴⁸.

Pere Constantí i d'Arnes

Tot el que sabem és que va morir menor el 23 de febrer de 1713⁴⁹.

45. AHT. Reg., 2637, f. 214.

46. Ibid., 3235, plec 120.

47. Ibid., 3066, f. 14.

48. AHT. Reg., 2217, f. 240v.

49. APU. Òbits, 2, s/f.

Les filles de Maria Constantí i d'Arnes

Antònia de Molina i Constantí

Fou batejada el 17 de gener de 1732, li foren padrins Alexandre Cardona, cosí germà de sa mare, i Josepa d'Arnes, bes-tia materna⁵⁰. Es va casar amb Nicolás Zamora i Triviño, Agutzil Major del Sant Ofici de Saragossa⁵¹, i regidor perpetu per S. Mag. del Reial i General Hospital de Ntra. Senyora de Gràcia de l'esmentada ciutat. Fill de Juan Zamora i Espinal i de Melchora Fernández-Treviño Nasarre. Descendent per ambdues parts de famílies nobles d'Aragó, i emparentat per part del seu avi patern, Adrià Zamora Pérez-Manrique, amb els "Duques de Arcos, de Nájera" i amb el "Marqués de Santiago, en Méjico"⁵².

D'aquest matrimoni coneixem tres filles: Maria-Lluïsa, Maria-Manuela i Maria-Joana.

Antònia ja era difunta quan la seua mare va fer testament al 1792. Va ostentar el títol de Baronesa de Purroi, ja que per falta de germans mascles era la primogènita.

Francesca de Molina i Constantí

Va rebre el baptisme el 5 de desembre de 1733, li van ser padrins el matrimoni Andreu Cardona, cosí germà de sa mare, i Paula Picó⁵³. Professà al convent de Santa Maria Magdalena de l'Orde de Sant Agustí d'Ulldecona i sa mare li atorgà al testament 450 lliures de plata valenciana, i un vitalici de 30 lliures anuals.

Gertrudis de Molina i Constantí

La van portar a batejar el 28 d'octubre de 1735, li van ser padrins Andreu Cardona i Josepa d'Arnes⁵⁴. També professà al convent d'agustines d'Ulldecona. Va rebre un dot de 450 lliures de plata valenciana.

Josepa de Molina i Constantí

Rebé les aigües baptismals el 29 de maig de 1738, li van ser padrins el seu oncle Mn. Lupercio de Molina, prevere de Saragossa, oncle patern i Josepa d'Arnes⁵⁵. Quan era menuda va heretar de sa tia àvia i padrina, un conjunt de joies compost per unes arracades i una creu amb diamants⁵⁶. Es va casar a la parròquia de Sant Lluç d'Ulldecona el dia 19 de setembre de 1768 amb Josep Font, Ciutadà Honrat de Barcelona, natural de Gandesa, fill de Josep-Antoni, també ciutadà honrat de Barcelona, i Maria Sunyer⁵⁷. Només va heretar les legítimes, tant de son pare com de sa mare.

50. APU. Baptismes, 2, s/f.

51. AHN. Inquisición, 1334, Exp. 3. Les proves es van aprovar el 27 de juny de 1778.

52. Ibid., f. 9v.

53. APU. Baptismes, 2, s/f.

54. Ibid.

55. Ibid.

56. AHT. Reg., 2348, f. 74.

Agnès de Molina i Constantí

La van batejar el 27 de febrer de 1741, li van ser padrins el seu oncle Andreu Cardona i Rita Cardona, cosina prima, aquesta resident a Peníscola⁵⁸. Professà al convent de monges agustines d'Ulldecona. Va rebre un dot de 550 lliures de plata valenciana.

Maria de Molina i Constantí

Fou batejada el 4 de febrer de 1742, foren els seus padrins Alexandre Cardona i Gertrudis Molina⁵⁹. És la filla que es va quedar fadrina a la casa pairal d'Ulldecona, hereva universal de tot el patrimoni acumulat per sa mare; dels Constantí, dels d'Arnes i dels de Molina. Aquesta herència no la gaudí gaire temps, ja que només sobrevisqué la seva mare deu mesos, el dia 9 de desembre de 1796, va fer testament clos davant del notari Josep Serrano de Aparicio⁶⁰. El 12 del mateix mes i any⁶¹ fou enterrada, vestida amb la roba "de son portar" i amb un vel de monja, a la capella de Sant Pere Màrtir, a l'església del Roser del Convent de Dominics, on hi havia el vas familiar.

El dia 14 el seu nebot Salvador Font, el qual també representava sa germana Maria, va demanar que es publicués el testament. Havia fet hereus universals als esmentats nebots Salvador i Maria, fills de sa germana Josepa, ja difunta, i de Josep Font, de Gandesa. Pel que fa a la resta de deixes concedí a sa germana sor Maria-Magdalena, monja agustina, dos cànters d'oli i una taleca de farina cada any de sa vida natural; a l'altra germana sor Francesca, també monja agustina, 10 lliures cada any; a la seua neboda de Saragossa, Maria-Lluïsa, filla de sa germana Antònia, ja difunta, i d'Antoni Zamora, un duro i a la seua criada Josepa Galià, filla de Pere Galià de la Sénia, 400 lliures de plata valenciana, el seu llit, 6 llençols i 12 camises, per quan prengués estat.

Amb ella es va acabar la nissaga dels Constantí a Ulldecona. Només els van quedar les propietats, les quals a poc a poc van anar venent. Avui dia ja no en posseeixen cap.

Francesc de Molina i Constantí

Rebé les aigües baptismals a la parròquia d'Ulldecona el 2 d'abril de 1745, li foren padrins Andreu de Cardona i sa germana Gertrudis Molina i de Constantí⁶². Va ser enterrat el dia 1 d'octubre de 1746⁶³. Aquesta mort tant prematura devia trencar totes les expectatives dels Barons de Purroi de tenir un hereu mascle. Ho creiem així perquè un dels noms complementaris que li van posar va ser el del seu avi matern Pere Màrtir.

Maria-Magdalena de Molina i Constantí

Va ser batejada el 24 de juliol de 1747, li van ser padrins Andreu Cardona i Gertrudis Molina⁶⁴. Professà al convent de monges agustines local, va rebre un dot de 550 lliures de plata valenciana, i un vitalici de

57. APU. Fitxa extreta per Antoni Raga i Canalda.

58. Ibid., Baptismes, 2, s/f.

59. Ibid.

60. AHT. Reg., 2927, f. 344.

61. APU. Òbits, 4, f. 208.

62. Ibid., Baptismes, 2, s/f.

63. Ibid., Òbits, 1, s/f.

64. Ibid., Baptismes, 2, s/f.

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

son pare de 40 lliures anuals. Va renunciar als seus béns el 9 de gener de 1769⁶⁵. Segons un poder que van fer les monges agustines d'Ulldecona a Pasqual Adell, teixidor de lli, el 25 d'agost de 1800, encara vivia, perquè surt a la relació⁶⁶.

Les filles d'Antònia de Molina i Constantí

Maria-Lluïsa de Zamora i de Molina

Va nèixer a Casp el 25 de febrer de 1771, i es va casar el 14 d'abril de 1788 amb José Dara Lacabra i Sanz de Cortés, de Saragossa⁶⁷. Li coneixem dos fills: Agustí i Maria-Lluïsa.

Va ser la hereva dels seu pares, així que va heretar, per part de sa mare, el títol de Baronesa de Purroi. Morí a Saragossa el 23 de febrer de 1825.

Maria-Manuela de Zamora i de Molina

Tot el que sabem és que va professar de monja al monestir de Sixena.

Maria-Joana de Zamora i de Molina

Tot el que sabem és que va professar de monja al monestir de Sixena⁶⁸.

Els fills Maria-Lluïsa de Zamora i de Molina

Agustí Dara i de Zamora

Tot el que sabem és el que surt al canvi de titularitat cap a sa germana i allò que ens ha aportat l'actual baronesa de Purroi, que ho esmentem més endavant.

Maria-Lluïsa Dara i de Zamora

Va nèixer a Saragossa el 23 de juny de 1807, es va casar en primeres núpcies amb el ciutadà honrat de Barcelona Miquel Vidal i Soler, natural de Gandesa, i en segones amb Ciril Franquet, secretari i administrador de la família, i cap de la milícia local (primer tinent i després capità) en favor de la causa liberal.

És per això que la Baronesa de Purroi residia a Gandesa quan el general carlí, Ramon Cabrera, va assetjar la vila. "Hom diu que fou un acudit d'ella de posar al campanar una cabra per a burla de Cabrera, i a ella s'atribueix la missiva en vers al general carlista:

65. AHT. Reg., 2329, s/f.

66. Ibid., 3167, f. 187.

67. AHN. Inquisición, 1293, Exp. 11

68. Ibid., 1334, Exp. 3.

De Purroy la baronesa
jura a al cabra montesa
que mai entrarà a Gandesa.
Respongué Cabrera:
Mes si la cabra montesa
logra subjectar Gandesa
ai ai de la baronesa.”⁶⁹

Per defunció el 3 d'abril de 1853 de son germà Agustí, va passar a ostentar el títol de Baronesa de Purroy, el qual passà més tard a son fill Josep Franquet i Dara.⁷⁰

“Real carta de sucesión en el título de Barón de Purroy a favor de doña María Luisa Dara y Zamora, por muerte, en 3 de abril de 1853, del Barón don Agustín Dara y Zamora, su hermano, y por renuncia que de su derecho hace el hijo de éste don Luis Agustín Dara y caducado el declarado a su hermana doña Agustina Dara”.

“Real carta de sucesión en el título de Barón de Purroy a favor de don José Franquet y Dara, por fallecimiento de su madre la Baronesa doña María Luisa Dara y Zamora”⁷¹.

Maria-Llúisa Dara va morir a Tortosa l'any 1888.

Cronologia

Des de l'11 de desembre de 2000 el títol de Baronesa de Purroi l'ostenta dona Maria-Victòria Pérez i Vergadà, també per defunció del seu germà Joaquim⁷², qui ha tingut la gentilesca de facilitar-nos la genealogia dels Barons que a continuació detalllem:

El primer Baró de Purroi fou Juan de Chavarri i Larrain, natural d'Estella, a qui el comte-rei Felip II li atorgà el títol el 13 de gener de 1609.

Les armes són: “Partit: 1r, d'or, 5 manats de bruc, de sinople en sautor; 2n, bandat d' or i d' atzur.”

- I. Don Juan de Chávarri i Larrain, Senyor de Purroi. * Estella.
- II. Don Juan de Chávarri i de Cisneros.
- III. Dona Teresa Grosso de la Rovere Gelos. * Saragossa.
- IV. Don Juan Antonio Molina i Grosso. * Saragossa, 11-IV-1677. + Barcelona, 12-IX-1714.
- V. Dona Antonia Molina i Constantí. * Ulldecona, 17-I-1732.
- VI. Dona María Luisa Zamora i Molina. * Caspe, 25-II-1771. + Saragossa, 23-II-1825.
- VII. Don Agustín Dara i Zamora. * Saragossa, 28-VIII-1800. + Saragossa, 3-IV-1853.
- VIII. Dona María Luisa Dara i Zamora. * Saragossa, 23-VI-1807. + Tortosa, 1888.

69. PVRE. J.B. MANYÀ, Notes d'Història de Gandesa, Tortosa, Algueró i Bages, S.R.C., 1962.

70. Es.28079.AHN/2.1//Consejos,8986,A.1866,Exp.591

71. Ibid., A.1889,Exp.20

72. BOE. Núm. 27, miércoles 31 enero 2001, p. 3857.

Els Constantí i els Barons de Purroi a Ulldecona

- IX. Don Josep Franquet i Dara. * Saragossa, 26-VIII-1844. + Barcelona, 21-II-1927.
- X. Dona Pilar Sirera i Vidal. * Novelda, 30-XII-1861. + València, 25-XI-1945.
- XI. Don Francisco Pérez i Sirera. * Ibi, 27-VI-1883. + València, 4-VI-1959.
- XII. Don Joaquín Pérez i Sirera. * Ibi, 9-II-1886. + Alacant, 10-II-1967.
- XIII. Don Joaquim Pérez i Vergadà. * València, 29-I-1916.
- XIV. Dona Maria Victòria Pérez i Vergadà. * València, 22-I-1929.

Consort:

Don Faustí Tur i Guillem. * València, 5-VI-1927. = 2-IX-1957.

Fills:

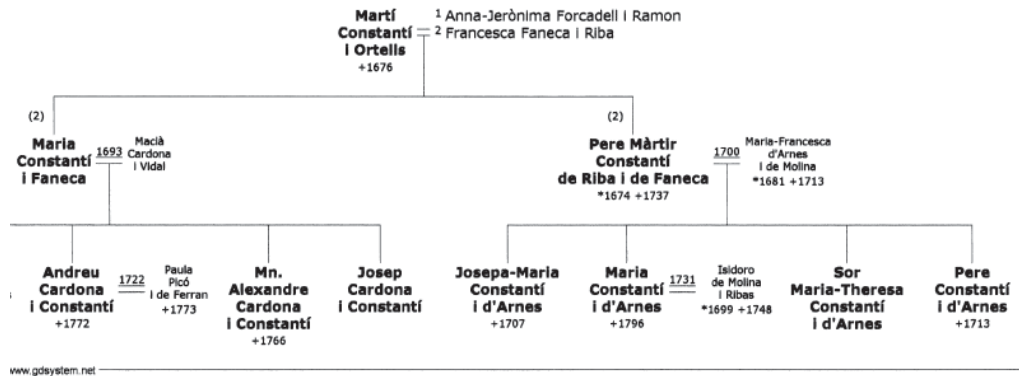
Don Josep Joaquim Tur i Pérez. * Alacant, 18-VI-1959. = Dona Carme Millet i Ruiz.

Don Faustí Tur i Pérez. * Alacant, 29-V-1961.

Don Lluís Tur i Pérez. * Alacant, 12-II-1965.

Dona Maria Victòria Tur i Pérez. * Alacant, 13-III-1967.

Don Vicent Tur i Pérez. * Alacant, 3-X-1969.

www.gdsystem.net

Fig. 6 Arbre dels descendents de Isidoro de Molina i Ribas

Fonts documentals:

- ACA= Arxiu de la Corona d'Aragó
- AHT= Arxiu Històric de Tarragona.
- AHMU= Arxiu Històric Municipal d'Ulldecona.
- AHN= Archivo Historico Nacional.
- APU= Arxiu Parroquial d'Ulldecona.
- Biblioteca Centre Borja (Sant Cugat del Vallès).